

Konfirmasjon søndag 16. september 2018.

I år har vi blitt kjent med Peter, han som ville så mye, men som ikke var til å stole på, han som lovet å være til stede, hjelpe og støtte, men som endte opp som en sviker og en løgner. Det er en sterk historie vi har vært med på, alle som har laget konfirmantmusikal i år. Peter har vært vår hovedperson og ham vi har lært om både i undervisning og gjennom å leve oss inn i det han opplevde. Det gikk ikke så bra med Peter og Jesus. Jesus døde. Peter vendte tilbake til garnene og fiskingen sin. I den gule sydvesten rodde han og Andreas ut for å fiske uten å få noen ting – ikke før Jesus dukket opp på stranden, ba dem prøve igjen, og de prøvde igjen. Denne gangen hadde de hellet med seg. Nå fikk de endelig fisk, i store mengder. Hør hva som skjedde. Dette hellige evangeliet står skrevet hos evangelisten Johannes i det 21. kapitlet:

Da de var kommet i land, så de et bål der, og det lå fisk og brød på glørne. «Kom hit med noen av de fiskene dere nettopp fikk», sa Jesus til dem. Simon Peter gikk da om bord i båten og trakk garnet i land. Det var fullt av stor fisk, ett hundre og femtite i alt. Men enda det var så mange, revnet ikke garnet. Jesus sa til dem: «Kom og få mat!» Ingen av disiplene våget å spørre ham:

«Hvem er du?» De visste at det var Herren. Så gikk Jesus fram, tok brødet og ga dem, det samme gjorde han med fisken.

Dette var tredje gang Jesus åpenbarte seg for disiplene etter at han var stått opp fra de døde. (Joh 21,9-14)

Slik lyder det hellige evangeliet.

Hvorfor bruke så mye tid på å lære om Peter? Fordi vi er som Peter. Når vi lærer om Peter, lærer vi om oss selv. Peter viser oss hvordan et typisk menneske er. Han er den som gjerne vil, men som feiler. Han er stor i ord, men trekker seg når det gjelder. Vi ler litt av Peter, for det er bedre å le enn å gråte, men egentlig kunne vi grått litt over Peter, slik vi iblant har grunn til å gråte over oss selv.

Men hvorfor skal vi bruke så mye tid til å studere en person som er et så dårlig forbilde for oss? Kunne vi ikke lært mer om de modige og trofaste vennene til Jesus, Maria og Marta for eksempel? De sviktet ikke. De gikk til graven den morgenen da alle de andre vennene satt og gjemte seg. De hadde den kjærligheten som Paulus senere skrev om: Kjærligheten som tror alt, håper alt og tåler alt! Hadde det ikke vært bedre om vi lærte

litt mer om disipler som liknet litt mer på Jesus enn Peter gjorde?

Vi kan godt lære litt både om de som sviktet og de som ikke gjorde det, de modige og de feige, de utålmodige og de tålmodige. I Jesu venneflokk fantes alle typer mennesker den gang som nå. Hvis vi sammenlikner oss med dem, finner vi alle én som er typisk som deg eller meg. Det er derfor vi lærer om dem, for det viser at Jesus – Gud – alltid har funnet venner av alle slag, venner som var villige til å gå noen skritt med Jesus og krysse noen av sine egne grenser for det de trodde på.

Det siste halvåret har vært en tid for å krysse noen grenser for dere som er konfirmanter også. Mange har gått langt ut av sin komfortsone. Dere har lært å ta ansvar for lyd og lys i en sceneoppsetning. Uten dere, hadde scenen vært mørklagt. Dere har lært å jobbe effektivt og hardt med kulisser og rigging. Dere har holdt dere fast i en mikrofon, sunget så hjertene våre nesten brast og noen foreldrehjerter svulmet av stolthet. Dere har danset så alle kunne se dere. Dere har lært å synge og opptre som en samlet flokk. Ingen ting er vanskeligere enn dette avanserte musikalske samarbeidet. Dere har spilt og akkompagnert hverandre. Dere har øvd inn mange replikker,

levd dere inn i fortellinger og gjenskap dem med deres egne stemmer, humor og kropper. Dere har tatt sjanser – så å si gått på vannet. Og vannet bar! Så ble det en forestilling, en musikal ut av det, noe å være stolte av, noe å se tilbake på, noe dere aldri vil glemme. Men under alt dere gjorde, så var dere til syvende og sist bare dere selv: 14-15-åringer, alle med hver sin bagasje og ting dere har opplevd, men alle også spente på hva fremtiden vil bringe og hvordan livet blir.

Dere har vokst noen hakk det siste halvåret og blitt bedre kjent med hvem dere er og hva dere kan. Dere er også blitt bedre kjent med Jesus.

Det ble Peter også. Etter alt han hadde opplevd, fikk han behov for å dra ut og fiske litt. Tenke litt og være for seg selv. Men Jesus hadde ikke tenkt å la Peter seile sin egen sjø. Han hadde sett hva denne gutten var god for. Han visste hva som bodde i ham. Han visste at Peter var skuffet over seg selv. Men fordi Jesus er Guds sønn, ville han også gi ham en ny sjanse, for det dette Gud gjør; gir oss en ny sjanse.

Etter at de hadde spist, så Jesus på Peter og sa: «*Simon, sønn av Johannes, elsker du meg mer enn disse?*» Han svarte: «*Ja,*

Herre, du vet at jeg har deg kjær.» Jesus sier til ham: «Fø lammene mine!» Igjen, for annen gang, sier han: «Simon, sønn av Johannes, elsker du meg?» «Ja, Herre, du vet at jeg har deg kjær», svarte Peter. Jesus sier: «Vær gjeter for sauene mine!» Så sier han for tredje gang: «Simon, sønn av Johannes, har du meg kjær?» Peter ble bedrøvet over at Jesus for tredje gang spurte om han hadde ham kjær, og han sa: «Herre, du vet alt. Du vet at jeg har deg kjær.» Jesus sier til ham: «Fø sauene mine! (Joh 21,15-17)

Tenk det. Det var Peter som fikk kapteinslua på hodet. Han skulle ta over roret. Han skulle være skipper på kirkeskipet, denne skuta som seiler over livets hav. Han skulle være lederen. Han som man ikke alltid kunne stole på. Men kanskje nettopp derfor. Fordi Peter visste hva det vil si å dumme seg ut, skamme seg og føle seg skyldig, var det *han* som fikk oppdraget med å lede denne saueflokken av disipler som ville høre Jesus til. Hvorfor det? Fordi Gud er kjærlighet, og *kjærligheten tror alt, håper alt og tåler alt. Kjærligheten tar aldri slutt.*

Vår kirke bygger på kjærlighet. **Tilgivelse** og **nåde** er de viktigste ordene i kirkens vokabular. Guds kjærlighet favner alle mennesker, også oss. I dag er det deres tur til å gå frem i hvite

kapper som Jesu disipler og bli bedt for og velsignet. Og etterpå kan dere reise dere og gå ut i verden, like glade og frie som Peter var etter å ha møtt Jesus. Ingen vet hva fremtiden vil bringe, men én ting vet vi: Gud er med oss alle dager inntil verdens ende.

Ære være Faderen og Sønnen og Den Hellige Ånd som var, er og blir én sann Gud fra evighet og til evighet. Amen.